อ่านเมื่อวันที่ ๑๕ ธ.ค. ๒๕๖๐

◯ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๖/๒๕๕๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๑๙/๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๗ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง

นายชาญวิทย์ ศรีมงคล ที่ ๑
นางสาวกัญญณัช หรือกรรณิการ์ กาญจนะ ที่ ๒
นางสุวรรณา นาอุดม ที่ ๓ ผู้ฟ้องคดี

เทศบาลเมืองวังสะพุง (เทศบาลตำบลวังสะพุง เดิม) ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๖๕/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๔๔๖/๒๕๕๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองขอนแก่น)

โดยที่ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง เปลี่ยนแปลงฐานะเทศบาลตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย เป็นเทศบาลเมืองวังสะพุง ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ จึงกำหนดให้เทศบาลเมืองวังสะพุงเป็นผู้ถูกฟ้องคดี และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึงเทศบาลตำบลวังสะพุง เป็นการระบุหรืออ้างถึงเทศบาลเมืองวังสะพุง

/คดีนี้...

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นพนักงานเทศบาลในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคนละ ๖๐,๙๕๒.๕๐ บาท กับให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้เป็นเงิน ๑๒๑,๙๐๕ บาท กรณีเมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ๖ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลวังสะพุง ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ ในการดำเนินการโครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมทางเดินเท้าถนนมะลิวัลย์ (เก่า) หมู่ที่ ๖ บ้านนาหลัก ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ในวงเงินค่าจ้าง ๒,๕๘๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสามประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงกรณีไม่ใช้สิทธิเรียกร้องค่าปรับจากผู้รับจ้างตามโครงการข้างต้น เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจใช้สิทธิเรียกร้องค่าปรับจากผู้รับจ้าง เป็นเงิน ๘๑๒,๗๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่า ความเสียหายจากการไม่ใช้สิทธิเรียกร้องค่าปรับไม่ได้เป็นผลจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม เนื่องจาก (๑) การจ่ายเงินค่าจ้างครั้งแรกจ่ายเฉพาะค่าจ้างงวดที่ ๓ จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ยังมีค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท ที่ยังไม่ได้จ่ายและเพียงพอที่กันไว้เป็นค่าปรับได้ ตามหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๔ ของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ที่ได้เสนอปลัดเทศบาลตำบลวังสะพุงว่าเนื่องจากโครงการดังกล่าวยังมีปัญหาเรื่องการต่ออายุสัญญาจ้าง จากการคำนวณวงเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท ยังเพียงพอในการหักค่าปรับ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบควรเบิกจ่ายเงินงวดที่ ๓ จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้รับจ้างต่อไปต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงได้ทำบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ กับผู้รับจ้างว่าในการดำเนินการจ่ายค่างวดงาน ผู้ถูกฟ้องคดียินดีจ่ายเงินค่าก่อสร้างงวดที่ ๓ ให้ผู้รับจ้าง สำหรับค่าปรับนั้น ถ้ามี ทางผู้รับจ้างยินดีปฏิบัติตามสัญญาลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ ทุกประการ และผู้รับจ้างได้รับเงินค่าจ้างงวดที่ ๓ จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ แสดงให้เห็นว่าทางราชการยังไม่เกิดความเสียหาย (๒) การก่อสร้างโครงการดังกล่าวมีความขัดแย้งอย่างรุนแรง มีการฟ้องคดีต่อศาล และมีการแก้ไขเอกสารต่อท้ายสัญญาจ้างจนทำให้นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงแต่งตั้งคณะกรรมการ

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/สอบข้อเท็จจริง...

โยธาไทย

สอบข้อเท็จจริงเพื่อหาผู้ที่แก้ไขเอกสาร จึงเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่สามารถที่จะสงวนค่าปรับได้เนื่องจากเอกสารไม่มีความชัดเจน และได้ดำเนินคดีอาญากับนางฉวีวรรณ ลีกระจ่าง ต่อมา ได้มีการหารือหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางเรียกค่าปรับจากปัญหาการขยายเวลาสัญญาจ้าง จึงได้แก้ไขปัญหาโดยจ่ายเงินให้เพียงบางส่วนและกันไว้เป็นค่าปรับส่วนหนึ่ง (๓) จากสรุปสำนวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี ที่ระบุว่า กรณีนายไชยอนันต์ ปราชญาวิริยะ นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง สั่งการให้จ่ายค่าจ้าง ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท โดยไม่เรียกค่าปรับ เป็นการเอื้อประโยชน์ต่อผู้รับจ้างและเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาล และสรุปสำนวนของกรมบัญชีกลาง ที่ระบุว่าเมื่อได้ชำระค่าก่อสร้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ตามคำพิพากษาประนีประนอมยอมความ โดยไม่หักส่งชำระค่าปรับ จึงแสดงให้เห็นว่าการจ่ายเงินครั้งสุดท้ายสามารถที่จะสงวนสิทธิเรียกค่าปรับได้ (๔) จากหนังสือของนายชาญชัย ราชโคตร และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ ได้เสนอนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงพิจารณาค่าปรับจำนวน ๑,๖๘๙,๙๐๐ บาท พร้อมแจ้งเกี่ยวกับอำนาจของนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง ในการงดหรือลดค่าปรับแต่นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงยืนยันให้จ่ายโดยไม่หักค่าปรับตามคำสั่งเดิม แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ได้เสนอนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงพิจารณาสงวนสิทธิค่าปรับแล้ว และผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่อาจสงวนสิทธิค่าปรับได้ เนื่องจากจะเป็นการขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ดังนั้น การจ่ายเงินครั้งสุดท้ายจึงอยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสามเพราะผู้บริหารสูงสุดเป็นผู้สั่งจ่ายโดยไม่มีเงื่อนไข ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งที่ ๒๘๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชดใช้เงินคนละ ๖๐,๙๕๒.๕๐ บาท กับให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชดใช้เงิน ๑๒๑,๙๐๕ บาท

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ตผ ๐๐๒๔ อด/๐๔๕๑ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ในกรณีผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ใช้สิทธิเรียกค่าปรับห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส อาร์ คอนกรีต ผู้รับจ้าง ตามสัญญาจ้างก่อสร้างโครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมทางเดินเท้าถนนมะลิวัลย์ (เก่า) หมู่ที่ ๖ บ้านนาหลัก

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ตำบลวังสะพุง...

โยธาไทย

ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ส่งมอบงานล่าช้าเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีเสียหาย เป็นเงิน ๘๑๒,๗๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวมีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงรายงานผลการสอบสวนให้กระทรวงการคลังพิจารณา ต่อมา กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๖.๓/๑๓๘๙๓ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ แจ้งผลการพิจารณาสรุปว่า เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานแล้ว ถือว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้านับถัดจากวันที่สิ้นสุดขยายเวลาทำการคือวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จคือวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ เป็นจำนวน ๑๒๖ วัน ค่าปรับตามสัญญาจ้างวันละ ๖,๔๕๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๘๑๒,๗๐๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เรียกค่าปรับในขณะที่ครบกำหนดส่งมอบงาน และไม่ได้สงวนสิทธิการเรียกร้องค่าปรับในขณะที่ส่งมอบงาน ต่อมา เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ นายธนบูรณ์ เร่งสมบูรณ์สุข นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงในขณะนั้น ได้ทำบันทึกข้อตกลงจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๓ ให้แก่ผู้รับจ้าง สำหรับค่าปรับ (ถ้ามี) ผู้รับจ้างยินดีปฏิบัติตามสัญญาลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ และผู้รับจ้างได้รับเงินค่าจ้างงวดสุดท้าย จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท โดยไม่มีการหักชำระค่าปรับกรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้า จากนั้น เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ นายไชยอนันต์ ปราชญาวิริยะ นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงคนต่อมาได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับผู้รับจ้างโดยยินยอมจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างโดยไม่มีการหักชำระค่าปรับกรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้าอีกเช่นกัน เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายจำนวน ๘๑๒,๗๐๐ บาท เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้ทำบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ กับผู้รับจ้างก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ดำเนินการเรียกร้องค่าปรับตามข้อตกลงดังกล่าว โดยได้เบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างให้ผู้รับจ้างเต็มจำนวน พฤติการณ์เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงให้นายธนบูรณ์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ และคณะกรรมการตรวจการจ้าง รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ร้อยละ ๗๕ ของความเสียหายจำนวน ๘๑๒,๗๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๖๐๙,๕๒๕ บาท

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ตามนัย...

โยธาไทย

ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยให้นายธนบูรณ์รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนร้อยละ ๕๐ ของเงินจำนวนดังกล่าว คิดเป็นเงิน ๓๐๔,๗๖๒.๕๐ บาท ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุ ตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ มีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารใบรับรองผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อทำการเบิกจ่ายเงิน แม้คณะกรรมการตรวจการจ้างจะไม่ได้แจ้งในใบตรวจรับงานว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้า แต่ข้อเท็จจริงจากสำนวนการสอบสวนปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้ทราบถึงการส่งมอบงานล่าช้าดังกล่าวซึ่งควรเสนอนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงให้สงวนสิทธิการเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้าง แต่กลับเสนอให้มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้ายเต็มจำนวน เนื่องจากเงินค่าก่อสร้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้ชำระให้แก่ผู้รับจ้างยังเพียงพอในการหักชำระค่าปรับ และนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงได้อนุมัติตามเสนอ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ใช้สิทธิในการเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้าง จึงให้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนร้อยละ ๒๐ คิดเป็นเงิน ๑๒๑,๙๐๕ บาท สำหรับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และนายชัฎ อนุเศรษฐพงศ์ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างให้เป็นตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา หากเห็นว่าผลงานไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาให้รายงานผู้ถูกฟ้องคดี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อผู้รับจ้างส่งมอบงานวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ล่าช้ากว่ากำหนดระยะเวลาตามสัญญา ๑๒๖ วัน คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างโดยลงลายมือชื่อรับรองว่าได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว และเห็นสมควรจ่ายเงินค่าก่อสร้างงวดสุดท้าย แต่ไม่รายงานผู้ถูกฟ้องคดีว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างเพื่อให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบต่อไป เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้สงวนสิทธิการเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้าง จึงให้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนร้อยละ ๓๐ คิดเป็นเงินคนละ ๖๐,๙๕๒.๕๐ บาท โดยหากผู้ถูกฟ้องคดีได้รับชดใช้ค่าปรับจากผู้รับจ้าง เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่นายธนบูรณ์ ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม และนายชัฎได้ชดใช้ไว้เกินจำนวนความเสียหาย ให้คืนเงินส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่นายธนบูรณ์ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามและนายชัฎ ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดและที่ได้ชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามรวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสาม

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ได้รับแจ้ง...

โยธาไทย

ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งที่ ๒๘๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ซึ่งเป็นไปตามระเบียบขั้นตอนของกฎหมายแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามคัดค้านคำให้การว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายไชยอนันต์ ปราชญาวิริยะ นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงได้มีหนังสือ ที่ ลย ๕๒๒๐๑/๗๙๗ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๕ สั่งให้ปลัดเทศบาลและหัวหน้ากองคลัง เบิกจ่ายค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ให้แก่ผู้รับจ้างทั้งหมด โดยไม่หักค่าปรับเนื่องจากเหตุที่อ้างว่ามีการแก้ไขเอกสารเกี่ยวกับระยะเวลาตามสัญญาจ้าง เป็นการแก้ไขให้ถูกต้องตามความเป็นจริง มิได้เกิดขึ้นเพราะการทุจริตและเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ใด และมีผู้รับผิดชอบกรณีที่มีการแก้ไขเอกสารดังกล่าวแล้ว อีกทั้งได้มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ให้แก่ผู้รับจ้างไปแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะไม่จ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ให้แก่ผู้รับจ้างเพราะหากผู้ถูกฟ้องคดีไม่จ่ายค่าจ้างก็ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายที่ผู้รับจ้างเป็นโจทก์ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดเลย ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๗๔๔/๒๕๔๓ แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง และนายชาญชัย ราชโคตร รักษาการในตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลวังสะพุง ในขณะนั้น ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงมีหนังสือ ที่ ลย ๕๒๒๐๓.๔/๑๐๕ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ ทักท้วงคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ แก่ผู้รับจ้าง โดยเห็นว่าสัญญาจ้างก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ ข้อ ๗ ก. ผู้รับจ้างต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้ง และข้อ ๗ ข. ผู้รับจ้างเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒ เสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๓ ต่อมาได้มีบันทึก ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ ต่อท้ายสัญญาจ้างดังกล่าว โดยขยายระยะเวลาการดำเนินการเป็นเวลา ๙๐ วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ การขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้างต้องเริ่มนับวันสิ้นสุดสัญญาคือ เริ่มนับวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๓ ออกไปอีก ๙๐ วัน สัญญาจะสิ้นสุดวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๓ ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ล่าช้ากว่าสัญญาจำนวน ๒๖๒ วัน ตามสัญญา ข้อ ๑๕ ต้องเสียค่าปรับวันละ ๖,๔๕๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๑,๖๘๙,๙๐๐ บาท การงดหรือลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญาหรือการขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลงเป็นอำนาจของหัวหน้าฝ่ายบริหาร

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ของหน่วย...

โยธาไทย

ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จะพิจารณา เห็นควรปฏิบัติตามสัญญา ข้อ ๑๕ อย่างไรก็ตาม นายไชยอนันต์ได้สั่งการท้ายหนังสือของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ให้ดำเนินการตามคำสั่งเดิม ซึ่งได้แก่คำสั่งตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๕ ของนายไชยอนันต์ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามในฐานะผู้ใต้บังคับบัญชาจึงต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๙ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย อันเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ดำเนินการตามระเบียบกฎหมายและรักษาประโยชน์ของราชการเป็นอย่างดีแล้ว จึงไม่มีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับความเห็นของกระทรวงการคลัง จึงมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งเป็นการถือปฏิบัติตามข้อ ๑๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวโดยไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงที่แตกต่างจากเดิมและไม่มีเหตุผลพิเศษเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมไม่อาจเปลี่ยนแปลงความเห็นเดิมได้ตามนัยความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องเสร็จที่ ๕๒๒/๒๕๕๐ จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งเดิม ซึ่งเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบของทางราชการ จึงไม่มีเหตุเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ขอศาลพิพากษายกฟ้องคดีนี้

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ จะมิได้กำหนดให้คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่รายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดเวลาไว้โดยตรงก็ตาม แต่หน้าที่ของคณะกรรมการตรวจการจ้างตามข้อ ๖๕ (๔) วรรคสอง ของระเบียบดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นว่านอกจากคณะกรรมการตรวจการจ้างต้องตรวจผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบว่าผลงานนั้นเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดตามสัญญาจ้างแล้ว คณะกรรมการตรวจการจ้างยังต้องตรวจว่าผลงานที่ส่งมอบนั้นเป็นการส่งมอบภายในกำหนดเวลาตามข้อกำหนดของสัญญาจ้างด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมทางเดินเท้าถนนมะลิวัลย์ (เก่า) ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ มีสาระสำคัญดังนี้ ข้อ ๔ ข. ผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายและผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้าง จำนวน ๒,๕๘๐,๐๐๐ บาท โดยกำหนดการจ่ายเงินเป็น ๓ งวด คือ งวดที่ ๑ จำนวนเงิน ๗๗๔,๐๐๐ บาท เมื่อผู้รับจ้างได้วางท่อระบายน้ำ

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ขนาด Ø ๐.๘๐ เมตร...

โยธาไทย

ขนาด Ø ๐.๘๐ เมตร รวมระยะทางยาว ๖๕๐ เมตร งวดที่ ๒ จำนวนเงิน ๗๗๔,๐๐๐ บาท เมื่อผู้รับจ้างได้ก่อสร้างบ่อพักน้ำ จำนวน ๕๖ บ่อ และงวดสุดท้าย จำนวนเงิน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท เมื่อผู้รับจ้างได้ปฏิบัติงานทั้งหมดให้แล้วเสร็จเรียบร้อยตามสัญญา ข้อ ๗ ข. ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๓ ต่อมา เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ แต่งานไม่เรียบร้อย หลังจากนั้นในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ อีกครั้ง ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบด้วย นายวิรัตน์ โภชะ นายจันทธนะ แสนสวัสดิ์ และนายชัฎ อนุเศรษฐพงศ์ ได้ตรวจรับงานทั้งสองงวดดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ โดยระบุในใบตรวจรับงานจ้างเหมาว่า คณะกรรมการได้พร้อมกันตรวจรับเป็นที่ถูกต้องตามสัญญาข้อ ๑ ข้อ ๔ ข. สมควรจ่ายเงินงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ เป็นเงิน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ต่อมาในวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดสุดท้าย และคณะกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบด้วย ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และนายชัฎ ได้ตรวจรับงานงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ โดยระบุในใบตรวจรับงานจ้างเหมาว่า คณะกรรมการได้พร้อมกันตรวจรับเป็นที่ถูกต้องตามสัญญาแล้ว สมควรจ่ายเงินงวดสุดท้าย เป็นเงิน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ฉะนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่างานงวดสุดท้ายที่ผู้รับจ้างส่งมอบถูกต้องตามสัญญาแล้วจึงได้ตรวจรับงานจ้างงวดสุดท้าย เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้รับจ้างได้ทำงานครบถ้วนตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๔ ข. ของสัญญาจ้างแล้ว เห็นได้ว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างงวดสุดท้ายในวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ อันเป็นการส่งมอบงานจ้างเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาทำการตามสัญญาจ้างข้อ ๗ ข. กล่าวคือ ภายในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๓ เป็นระยะเวลาถึง ๓๕๒ วัน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจรับงานจ้างงวดสุดท้ายโดยไม่ได้รายงานผู้ถูกฟ้องคดีทราบกรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖๕ (๔) วรรคสอง ของระเบียบดังกล่าว และเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจรับงานจ้างโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยหรือสภาพเกี่ยวกับตัวผู้กระทำ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ อาจใช้ความระมัดระวังในการตรวจรับงานจ้างได้แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ หรือเป็นการตรวจรับงานจ้างโดยปราศจาก

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ความระมัดระวัง...

โยธาไทย

ความระมัดระวังรอบคอบตามควรแก่กรณี จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจรับงานจ้างดังกล่าวโดยประมาทเลินเล่อ

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๒๗ วรรคท้าย กำหนดให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ในกรณีนี้คือนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง และในฐานะผู้ว่าจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ มีหน้าที่ในการแจ้งค่าปรับกรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมทางเดินเท้าตามสัญญาดังกล่าว มีระยะเวลาก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๓ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ ซึ่งพ้นกำหนดเวลาตามสัญญาจ้างดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำบันทึกต่อท้ายสัญญาจ้าง อนุญาตให้ผู้รับจ้างแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนและขยายระยะเวลาดำเนินการ ๙๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ โดยเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดสุดท้าย และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ กรณีจึงถือว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้าเป็นจำนวน ๑๒๖ วัน (ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔) ค่าปรับวันละ ๖,๔๕๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๘๑๒,๗๐๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เรียกค่าปรับในขณะที่ครบกำหนดส่งมอบงาน และไม่ได้สงวนสิทธิการเรียกค่าปรับในขณะที่รับมอบงาน เมื่อพิจารณาบันทึกข้อตกลงฉบับลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ ที่นายธนบูรณ์ เร่งสมบูรณ์สุข นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงในขณะนั้น ได้ตกลงจ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้ายให้ผู้รับจ้าง โดยบันทึกดังกล่าวระบุว่า สำหรับค่าปรับนั้น ถ้ามี ทางผู้รับจ้างยินดีปฏิบัติตามสัญญา... บันทึกข้อตกลงดังกล่าวถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการสงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้างแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ได้เรียกร้องค่าปรับตามข้อตกลงดังกล่าว อีกทั้งเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้าย จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้รับจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ได้หักเงินดังกล่าวเพื่อชำระค่าปรับ นอกจากนั้น เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท ตามคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ได้หักเงินค่าจ้างดังกล่าวเพื่อชำระค่าปรับอีกเช่นกัน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับ

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ความเสียหาย...

โยธาไทย

ความเสียหายจากการไม่เรียกค่าปรับจากผู้รับจ้างกรณีส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้า จำนวน ๘๑๒,๗๐๐ บาท จึงมิใช่เป็นผลโดยตรงจากการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ได้รายงานผู้ถูกฟ้องคดีกรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามสัญญา แต่เป็นผลโดยตรงจากการกระทำของนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง ในฐานะหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และในฐานะผู้ว่าจ้างตามสัญญา ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีรู้อยู่แล้วว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง แต่ก็มิได้ปฏิบัติตามข้อ ๑๒๗ วรรคท้าย ของระเบียบดังกล่าว กรณีจึงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติหน้าที่ตรวจการจ้างด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีนี้ได้ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้จ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองงวดเนื่องจากไม่ได้ข้อยุติเกี่ยวกับค่าปรับ และผู้รับจ้างได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดเลย เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๗๕๔/๒๕๔๓ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างงวดสุดท้าย และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงาน เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ โดยเห็นว่างานเรียบร้อยถูกต้อง สมควรจ่ายเงินงวดสุดท้าย จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้รับจ้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งขณะนั้นเป็นเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๔ เสนอปลัดเทศบาลตำบลวังสะพุง ความว่า การดำเนินการตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ มีปัญหาการส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดซึ่งยังไม่มีความชัดเจนเรื่องระยะเวลาและจำนวนค่าปรับ แต่เมื่อคำนวณวงเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ที่ยังไม่ได้จ่ายให้ผู้รับจ้าง จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท แล้วยังเพียงพอในการหักค่าปรับ จึงเห็นควรเบิกจ่ายเงินงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้รับจ้างต่อไป และผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายธนบูรณ์ เร่งสมบูรณ์สุข นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงในขณะนั้น ได้อนุมัติให้เบิกจ่ายตามที่ได้เสนอ โดยผู้รับจ้าง

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ได้รับเงิน...

โยธาไทย

ได้รับเงินค่าจ้างงวดที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ กรณีจึงเห็นได้ว่า แม้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ มิได้ดำเนินการตามหน้าที่ในการเสนอเรื่องให้นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง แจ้งค่าปรับกรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง และไม่เสนอเรื่องในการแจ้งสงวนสิทธิเรียกค่าปรับกับผู้รับจ้างในขณะที่รับมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ตามข้อ ๑๒๗ วรรคท้าย ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ตาม แต่ความเสียหายแท้จริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับคือการไม่ได้หักเงินค่าปรับจำนวน ๘๑๒,๗๐๐ บาท จากผู้รับจ้าง สำหรับการจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๓ เมื่อพิจารณาหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๔ ของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ที่ได้เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๓ ให้ผู้รับจ้าง ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ควรเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้างกรณีส่งมอบงานล่าช้า แต่เนื่องจากมีความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับการต่ออายุสัญญาจ้างอันมีผลถึงจำนวนค่าปรับที่ต้องหักจากผู้รับจ้างโดยต้องรอหนังสือตอบข้อหารือจากจังหวัดเลยก่อน ประกอบกับผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า เงินค่าจ้างในงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท ซึ่งยังไม่ได้จ่ายให้ผู้รับจ้างยังเพียงพอในการหักค่าปรับจากผู้รับจ้าง จึงเป็นเหตุผลที่รับฟังได้ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๓ โดยไม่หักค่าปรับ มิใช่เป็นการเอื้อประโยชน์ให้ผู้รับจ้างหรือมิใช่เป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายแต่อย่างใด นอกจากนั้น ก่อนที่จะจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๓ ให้ผู้รับจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงได้ทำบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ กับผู้รับจ้างว่า ในการดำเนินการจ่ายค่างวดงาน ผู้ถูกฟ้องคดียินดีจ่ายเงินค่าก่อสร้างงวดที่ ๓ ให้ผู้รับจ้าง สำหรับค่าปรับนั้น ถ้ามี ทางผู้รับจ้างยินดีปฏิบัติตามสัญญาลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ ทุกประการ ซึ่งถือได้ว่าบันทึกข้อตกลงฉบับดังกล่าวเป็นการสงวนสิทธิเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้างแล้ว

ส่วนการจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างทั้งสองงวด เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ นายไชยอนันต์ ปราชญาวิริยะ นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงในขณะนั้น ได้มีหนังสือ ที่ ลย ๕๒๒๐๑/๗๙๗ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๕ ให้ปลัดเทศบาลและหัวหน้ากองคลัง ดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ให้แก่ผู้รับจ้างทั้งหมดโดยไม่ปรับ เนื่องจากเหตุที่อ้างว่ามีการแก้ไขเอกสารเกี่ยวกับระยะเวลาตามสัญญาจ้างเป็นการแก้ไขให้ถูกต้องตามความเป็นจริงมิได้เกิดขึ้นจาก

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/การทุจริต...

โยธาไทย

การทุจริตและเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ใด และมีผู้รับผิดชอบกรณีที่มีการแก้ไขเอกสารดังกล่าวแล้ว อีกทั้งได้มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้ายให้กับผู้รับจ้างไปแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะไม่จ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองงวดแก่ผู้รับจ้าง เพราะหากผู้ถูกฟ้องคดีไม่จ่ายค่าจ้างทั้งสองงวดดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีก็ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายที่ผู้รับจ้างเป็นโจทก์ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดเลย ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๗๕๔/๒๕๔๓ อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะรักษาการในตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง และนายชาญชัย ราชโคตร รักษาการในตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลวังสะพุงในขณะนั้น ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดี จึงมีหนังสือ ที่ ลย ๕๒๒๐๓/๘๑ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๕ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง ทักท้วงคำสั่งที่ให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ แก่ผู้รับจ้าง โดยเห็นว่าการเบิกจ่ายเงินในกรณีนี้ได้มีการฟ้องร้องบังคับ และอยู่ระหว่างพิจารณาคดีของศาลจังหวัดเลย เห็นควรให้รอผลคดีสิ้นสุดก่อน เพื่อจะได้ใช้เป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายต่อไป แต่นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงได้สั่งการท้ายหนังสือของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ให้เบิกจ่ายเงินให้ผู้รับจ้างตามคำสั่งเดิม จากนั้นปลัดเทศบาลตำบลวังสะพุงได้มีหนังสือหารือการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ไปหลายหน่วยงาน เช่น ผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี นายอำเภอวังสะพุง และอัยการจังหวัดเลย ต่อมาผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และนายชาญชัย ได้มีหนังสือ ที่ ลย ๕๒๒๐๓.๔/๑๐๕ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง ความว่า สัญญาจ้างก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมทางเดินเท้า ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ ผู้รับจ้างต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้ง โดยผู้รับจ้างเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒ เสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๓ และบันทึกต่อท้ายสัญญาจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ ได้ขยายระยะเวลาการดำเนินการเป็นเวลา ๙๐ วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ แต่ข้อเท็จจริงแล้วการขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้างต้องเริ่มนับตั้งแต่วันสิ้นสุดสัญญาคือวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๓ ออกไปอีก ๙๐ วัน สัญญาจึงสิ้นสุดในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๓ ผู้รับจ้างได้ส่งงานงวดสุดท้ายวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ล่าช้ากว่าสัญญาจำนวน ๒๖๒ วัน ตามสัญญาข้อ ๑๕ ต้องเสียค่าปรับวันละ ๖,๔๕๐ บาท รวมเป็นค่าปรับทั้งสิ้น ๑,๖๘๙,๙๐๐ บาท สำหรับการงดหรือลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญาหรือการขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลงอยู่กับอำนาจของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จะพิจารณา จึงเห็นควร

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ปฏิบัติตาม...

โยธาไทย

ปฏิบัติตามสัญญา ข้อ ๑๕ แต่นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงยังคงยืนยันให้ดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองงวดตามคำสั่งเดิม ฉะนั้น การจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท โดยไม่ได้หักค่าปรับจากผู้รับจ้างจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาภายหลังจากที่ได้มีหนังสือทักท้วงโดยเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งจะทำให้เสียหายแก่ทางราชการหรือจะเป็นการไม่รักษาผลประโยชน์ของราชการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ยังยืนยันให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมที่ให้จ่ายเงินค่าจ้างแก่ผู้รับจ้างเต็มจำนวนโดยไม่ได้หักค่าปรับแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการไม่เรียกค่าปรับจากผู้รับจ้างกรณีส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้าตามสัญญาจ้าง จำนวน ๘๑๒,๗๐๐ บาท จึงมิใช่เป็นผลโดยตรงจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กรณีจึงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุในขณะนั้น ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งสามงวดเป็นการเอื้อประโยชน์ให้ผู้รับจ้างหรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีนี้ได้ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เช่นกัน

ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวนคนละ ๖๐,๙๕๒.๕๐ บาท และให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๑๒๑,๙๐๕ บาท ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบ ย่อมมีผลทำให้คำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ เฉพาะส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวนคนละ ๖๐,๙๕๒.๕๐ บาท และที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๑๒๑,๙๐๕ บาท โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่มีคำสั่ง

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า บันทึกข้อตกลงฉบับลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของสัญญาจ้าง ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา ข้อ ๑๕ เท่านั้น และคำว่าบอกสงวนสิทธิค่าปรับ หมายถึง ผู้ว่าจ้างได้แจ้งให้ผู้รับจ้างทราบว่าผู้รับจ้างทำงานล่าช้า

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/กว่ากำหนด...

โยธาไทย

กว่ากำหนดตามสัญญาจ้างจำนวนกี่วัน และคิดเป็นเงินค่าปรับจำนวนเท่าใด ดังนั้น บันทึกข้อตกลงดังกล่าวจึงไม่ใช่การบอกสงวนสิทธิการเรียกค่าปรับของผู้ถูกฟ้องคดี ตามนัยข้อ ๑๒๗ วรรคสาม ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างให้เป็นไปตามรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา หากเห็นว่าผลงานไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาให้รายงานผู้ถูกฟ้องคดีตามข้อ ๖๕ (๔) วรรคสอง ของระเบียบดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้ร่วมกันตรวจรับงานจ้างโดยระบุในใบตรวจรับงานจ้างเหมาว่า คณะกรรมการได้พร้อมกันตรวจรับเป็นการถูกต้องตามสัญญาแล้ว สมควรจ่ายเงินงวดสุดท้ายเป็นเงิน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ไม่รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดตามสัญญาจ้างนั้น ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เรียกค่าปรับจากผู้รับจ้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการไม่เรียกค่าปรับจากผู้รับจ้างกรณีส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้าตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ จำนวน ๘๑๒,๗๐๐ บาท จึงเป็นผลโดยตรงจากการกระทำละเมิดของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุ ตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ มีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารใบรับรองผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อทำการเบิกจ่ายเงิน แม้คณะกรรมการตรวจการจ้างจะไม่ได้แจ้งในใบตรวจการจ้างว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้า แต่ข้อเท็จจริงจากสำนวนการสอบสวนปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้ทราบถึงการส่งมอบงานล่าช้าดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ควรเสนอนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงให้สงวนสิทธิการเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้าง แต่กลับเสนอให้มีการเบิกค่าจ้างงวดสุดท้ายเต็มจำนวน เนื่องจากเงินค่าก่อสร้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้ชำระให้แก่ผู้รับจ้าง ยังเพียงพอในการหักชำระค่าปรับ และนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงได้อนุมัติตามเสนอ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ใช้สิทธิเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้าง พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และเป็นผลโดยตรงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายเช่นกัน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ชดใช้...

โยธาไทย

ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวนคนละ ๖๐,๙๕๒.๕๐ บาท และให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๑๒๑,๙๐๕ บาท ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามแก้อุทธรณ์ว่า บันทึกข้อตกลงฉบับลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้ร่วมเป็นพยานนั้น บันทึกดังกล่าวได้บอกสงวนสิทธิค่าปรับแล้ว โดยยินดีจะจ่ายเงินงวดที่ ๓ ให้แก่ผู้รับจ้าง สำหรับค่าปรับนั้น ถ้าผู้รับจ้างยินดีปฏิบัติตามสัญญาจ้าง แสดงว่ายังเหลือเงินงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ เพื่อกันไว้เป็นค่าปรับตามเจตนารมณ์ของบันทึกข้อตกลง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังไม่ได้รับความเสียหาย เพราะยังเหลือเงินไว้เป็นค่าปรับ นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงปลัดเทศบาลและหัวหน้ากองคลัง เพื่อจ่ายเงินงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ โดยข้อ ๑ ระบุว่าให้จ่ายเงินงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ให้แก่ผู้รับจ้างโดยไม่ปรับ แต่นายชาญชัย ราชโคตร และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อพิจารณาการจ่ายเงิน ข้อ ๓ วรรคท้าย ระบุว่า ผู้รับจ้างทำงานล่าช้ากว่ากำหนด ๒๖๒ วัน ตามสัญญาจ้าง ข้อ ๑๕ ปรับวันละ ๖,๔๕๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๑,๖๘๙,๙๐๐ บาท พร้อมแจ้งอำนาจการงดหรือลดค่าปรับเป็นอำนาจของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และเห็นควรปฏิบัติตามข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้สั่งการต่อท้ายว่าให้ดำเนินการตามคำสั่งเดิม ซึ่งหมายความว่าให้จ่ายเงินให้ผู้รับจ้างทั้งหมดโดยไม่ปรับ และเมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ดำเนินการตามระเบียบของทางราชการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดียังคงยืนยันที่จะจ่ายเงินให้ผู้รับจ้างทั้งหมดโดยไม่ปรับ ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่ปฏิบัติตาม ย่อมมีความผิดตามข้อ ๙ ของระเบียบมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่ได้รายงานบอกสงวนสิทธิค่าปรับว่าผู้รับจ้างได้ทำงานล่าช้ากว่ากำหนดตามสัญญาจ้างจำนวนกี่วัน และคิดเป็นเงินค่าปรับจำนวนเท่าใด เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ใช้สิทธิในเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้าง จึงไม่เป็นความจริง คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นจึงชอบแล้ว

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 25[illegible]
ศาลปกครองสูงสุด

/ศาลปกครองสูงสุด...

โยธาไทย

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ๖ เทศบาลตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลวังสะพุง ได้รับแต่งตั้งจากผู้ถูกฟ้องคดีให้เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างโครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมทางเดินเท้าถนนมะลิวัลย์ (เก่า) หมู่ที่ ๖ บ้านนาหลัก ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ ร่วมกับนายชัฏ อนุเศรษฐพงศ์ ปลัดอำเภอวังสะพุง โดยสัญญาจ้างดังกล่าวมีระยะเวลาก่อสร้าง ๑๘๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๓ วงเงินค่าจ้าง ๒,๕๘๐,๐๐๐ บาท กำหนดการจ่ายเงินแบ่งเป็น ๓ งวดงาน คือ งวดที่ ๑ จำนวนเงิน ๗๗๔,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ จำนวนเงิน ๗๗๔,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๓ จำนวนเงิน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท สำหรับกรณีผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ นั้น คณะกรรมการดังกล่าวได้ร่วมกันตรวจรับงาน โดยระบุในใบตรวจรับงานจ้างเหมา ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ว่า ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างงานแล้วเสร็จตามสัญญา และคณะกรรมการได้พร้อมกันทำการตรวจรับเป็นที่ถูกต้องแล้ว สมควรจ่ายเงินงวดสุดท้าย เป็นเงิน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป โดยไม่ได้รายงานผู้ถูกฟ้องคดีทราบกรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามสัญญา และเมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๔ เสนอปลัดเทศบาลตำบลวังสะพุงว่า เห็นควรเบิกจ่ายเงินงวดสุดท้าย จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้รับจ้าง โดยผู้รับจ้างได้รับเงินเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ และหลังจากนั้นได้มีการจ่ายเงินงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท ให้ผู้รับจ้าง ตามคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ โดยไม่หักชำระค่าปรับ ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี ได้เข้าตรวจสอบการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวแล้วมีความเห็นว่า ผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้า แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เรียกค่าปรับในขณะที่ครบกำหนดส่งมอบงาน และไม่ได้สงวนสิทธิการเรียกร้องค่าปรับไว้ จึงมีหนังสือ ลับ ที่ ตผ ๐๐๒๔ อด/๐๔๕๑ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และให้

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

โยธาไทย

ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมว่า (๑) การขยายเวลาทำการจำนวน ๙๐ วัน เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ ซึ่งในขณะนั้นล่วงเลยกำหนดสัญญาแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๓ และมีค่าปรับเกิดขึ้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถกระทำได้ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๓๒ ของระเบียบดังกล่าว (๒) การแก้ไขบันทึกต่อท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ นางฉวีวรรณ ลีกระจ่าง เจ้าหน้าที่พัสดุ เป็นผู้แก้ไขบันทึกต่อท้ายสัญญาจ้างขยายเวลาทำการเป็น ๒๓๙ วัน นับแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๓ สิ้นสุดวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เป็นการกระทำโดยปราศจากอำนาจและโดยพลการ ฝ่าฝืนข้อ ๑๒๙ ของระเบียบฉบับเดียวกัน และ (๓) การควบคุมงานไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖๖ (๓) และ (๔) ของระเบียบข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด คณะกรรมการมีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงรายงานผลการสอบสวนให้กระทรวงการคลังพิจารณา ต่อมา กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือที่ กค ๐๔๐๖.๓/๑๓๘๙๓ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง ความว่า เมื่อครบกำหนดตามสัญญาจ้างก่อสร้างในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ผู้รับจ้างยังทำงานไม่แล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่แจ้งการเรียกค่าปรับในขณะที่ครบกำหนดส่งมอบงาน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดสุดท้าย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ได้สงวนสิทธิการเรียกค่าปรับในขณะที่รับมอบงาน และเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ ได้ชำระเงินค่าก่อสร้างงวดสุดท้าย จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท โดยไม่มีการหักชำระค่าปรับ อีกทั้งเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ชำระเงินค่าก่อสร้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท ตามคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ โดยไม่หักชำระค่าปรับ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากกรณีไม่เรียกค่าปรับกรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้า ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ อันเป็นวันถัดจากวันสิ้นสุดระยะเวลาตามสัญญาจ้าง จนถึงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันที่ทำงานแล้วเสร็จ รวมเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๘๑๒,๗๐๐ บาท เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้ทำบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ กับผู้รับจ้าง โดยตกลงจ่ายเงินค่าก่อสร้างให้กับ

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ผู้รับจ้าง...

โยธาไทย

ผู้รับจ้าง สำหรับค่าปรับ (ถ้ามี) ผู้รับจ้างยินดีปฏิบัติตามสัญญาก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เรียกร้องค่าปรับตามข้อตกลงดังกล่าว และได้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้ผู้รับจ้างเต็มจำนวน พฤติการณ์เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงให้นายธนบูรณ์ เร่งสมบูรณ์สุข นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และคณะกรรมการตรวจการจ้าง รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ร้อยละ ๗๕ ของความเสียหายจำนวน ๘๑๒,๗๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๖๐๙,๕๒๕ บาท โดยในส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และนายชัฏ ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ให้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนร้อยละ ๓๐ ของเงินจำนวน ๖๐๙,๕๒๕ บาท คิดเป็นเงินคนละ ๖๐,๙๕๒.๕๐ บาท สำหรับผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนร้อยละ ๒๐ ของเงินจำนวน ๖๐๙,๕๒๕ บาท คิดเป็นเงิน ๑๒๑,๙๐๕ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๒๘๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ เฉพาะส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวนคนละ ๖๐,๙๕๒.๕๐ บาท และที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๑๒๑,๙๐๕ บาท โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่มีคำสั่ง และผู้ถูกฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดมาเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลวังสะพุง ที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ เฉพาะส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวนคนละ ๖๐,๙๕๒.๕๐ บาท และที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๑๒๑,๙๐๕ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี นั้น เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึง

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/แก่ชีวิตก็ดี...

โยธาไทย

แก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ ดังนี้... (๔) วรรคหนึ่ง เมื่อตรวจเห็นว่าเป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาแล้วให้ถือว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างส่งงานจ้างนั้น และให้ทำใบรับรองผลการปฏิบัติงานทั้งหมดหรือเฉพาะงวดแล้วแต่กรณีโดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน อย่างน้อย ๒ ฉบับ มอบให้แก่ผู้รับจ้าง ๑ ฉบับ และเจ้าหน้าที่พัสดุ ๑ ฉบับ เพื่อทำการเบิกจ่ายเงิน ตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และรายงานให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทราบ และวรรคสอง ในกรณีที่เห็นว่าผลงานที่ส่งมอบทั้งหมดหรืองวดใดก็ตามไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ให้รายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อทราบหรือสั่งการ แล้วแต่กรณี และข้อ ๑๒๗ วรรคห้า ของระเบียบเดียวกัน กำหนดว่า เมื่อครบกำหนดส่งมอบพัสดุตามสัญญาหรือข้อตกลง ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรีบแจ้งการเรียกค่าปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงจากคู่สัญญา และเมื่อคู่สัญญาได้ส่งมอบพัสดุให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นบอกสงวนสิทธิการเรียกค่าปรับในขณะที่รับมอบพัสดุนั้นด้วย

คดีนี้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ กับห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส อาร์ คอนกรีต ตามโครงการวางท่อระบายน้ำ

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/พร้อมทางเดิน...

โยธาไทย

พร้อมทางเดินเท้าถนนมะลิวัลย์ (เก่า) หมู่ที่ ๖ บ้านนาหลัก ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย กำหนดระยะเวลาก่อสร้าง ๑๘๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๓ วงเงินค่าจ้าง ๒,๕๘๐,๐๐๐ บาท โดยกำหนดการจ่ายเงินแบ่งเป็น ๓ งวดงาน คือ งวดที่ ๑ จำนวนเงิน ๗๗๔,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ จำนวนเงิน ๗๗๔,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๓ จำนวนเงิน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท และหากผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดในสัญญาให้เสียค่าปรับวันละ ๖,๕๖๐ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และนายชัฎ อนุเศรษฐพงศ์ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างโครงการดังกล่าว ได้ตรวจรับงานเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ โดยระบุในใบตรวจรับงานจ้างเหมาว่า ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างงานแล้วเสร็จตามสัญญา และคณะกรรมการได้พร้อมกันทำการตรวจรับเป็นที่ถูกต้องแล้ว สมควรจ่ายเงินงวดสุดท้าย เป็นเงิน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป เห็นว่า การที่ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ อันเป็นการส่งมอบงานเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาตามสัญญาจ้างเดิมในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๓ แล้วเป็นระยะเวลาถึง ๓๕๒ วัน ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างจึงมีหน้าที่ในการรายงานผลการตรวจการจ้างในกรณีดังกล่าวให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ เพื่อทราบหรือสั่งการแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามข้อ ๖๕ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และแม้ว่าต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีจะมีบันทึกต่อท้ายสัญญาจ้างอนุญาตให้ผู้รับจ้างแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนและขยายระยะเวลาดำเนินการให้อีก ๙๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ โดยไม่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ทราบด้วยก็ตาม แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างย่อมต้องทราบดีอยู่แล้วว่าสัญญาจ้างฉบับพิพาทมีกำหนดการส่งมอบงานตามสัญญาเมื่อใด ประกอบกับการที่ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ก็ยังคงล่วงพ้นกำหนดเวลาอยู่เช่นเดิม ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจรับงานจ้างงวดสุดท้ายโดยไม่ได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖๕ (๔) วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุ

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ของหน่วย...

โยธาไทย

ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ อันถือว่าเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติแล้ว จึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การละเลยต่อหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว มีผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายไม่อาจเรียกเงินค่าปรับจากผู้รับจ้างได้ อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า หลังจากคณะกรรมการตรวจการจ้างชุดก่อนได้ตรวจรับงานในงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ แล้ว ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้าง เนื่องจากนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงเห็นว่าเจ้าหน้าที่พัสดุได้แก้ไขบันทึกต่อท้ายสัญญาจ้างโดยพลการ ผู้รับจ้างจึงยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดเลย และเมื่อครบกำหนดเวลาตามบันทึกต่อท้ายสัญญาจ้างในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ผู้ถูกฟ้องคดีก็มิได้ดำเนินการใดๆ เพื่อแจ้งการเรียกค่าปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงจากผู้รับจ้าง จนกระทั่งผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ผู้ถูกฟ้องคดีก็ยังคงมิได้บอกสงวนสิทธิการเรียกค่าปรับดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตามข้อ ๑๒๗ วรรคห้า ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แม้ต่อมานายธนบูรณ์ เร่งสมบูรณ์สุข นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง ในขณะนั้นจะได้ทำบันทึกข้อตกลงฉบับลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ ตกลงจ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้ายให้กับผู้รับจ้างโดยบันทึกดังกล่าวระบุว่า “สำหรับค่าปรับนั้น ถ้ามีทางผู้รับจ้างยินดีปฏิบัติตามสัญญา...” อันอาจถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการสงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้างแล้วก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ยังไม่ได้แจ้งเรียกร้องเงินค่าปรับตามข้อ ๑๗ ของสัญญา ที่กำหนดให้คิดค่าปรับเป็นเงินวันละ ๖,๔๕๐ บาท ผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้าเป็นเวลา ๑๒๖ วัน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๑๒,๗๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้าย จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างโดยไม่ได้หักเงินค่าปรับดังกล่าวไว้ โดยเห็นว่าเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ยังเพียงพอที่จะชำระค่าปรับได้ แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทราบดีอยู่แล้วว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนด อีกทั้งกรณีที่นายไชยอนันต์ ปราชญาวิริยะ นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงคนต่อมาได้มีคำสั่งให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ให้กับผู้รับจ้างทั้งหมดนั้น ปรากฏว่า นายชาญชัย ราชโคตร รองปลัดเทศบาล ในฐานะรักษาการในตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลวังสะพุง และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะรักษาการในตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง ได้มีหนังสือ

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๕ ชี้แจงข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นต่อนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงว่า การเบิกจ่ายเงินกรณีนี้ได้มีการฟ้องร้องบังคับคดี และอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลจังหวัดเลย เห็นควรให้รอผลคดีสิ้นสุดก่อนเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการเบิกจ่าย และมีหนังสือหารือไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี และสำนักงานอัยการจังหวัดเลย ว่าควรเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างหรือไม่ รวมทั้งมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงอีกครั้งหนึ่งว่า ผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ ยังมิได้มีหนังสือตอบข้อหารือ เพื่อมิให้เกิดความเสียหาย เห็นควรชะลอการดำเนินการตามคำสั่งให้เบิกจ่ายเงินงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ให้ผู้รับจ้างไว้ก่อน ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้ากว่ากำหนดในสัญญาตามข้อ ๑๗ ให้ปรับวันละ ๖,๔๕๐ บาท การงดหรือลดค่าปรับหรือการขยายเวลาตามสัญญาหรือข้อตกลงอยู่กับอำนาจของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จะพิจารณา เห็นควรปฏิบัติตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ ข้อ ๑๗ และให้รอคดีถึงที่สุดตามขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม แต่นายไชยอนันต์ได้มีคำสั่งให้ดำเนินการตามคำสั่งเดิม และเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ นายไชยอนันต์ได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับผู้รับจ้างโดยยินยอมจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ให้แก่ผู้รับจ้างทั้งหมดโดยไม่มีการหักเงินไว้เพื่อชำระค่าปรับกรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้าด้วย กรณีจึงเห็นได้อย่างชัดแจ้งว่า แม้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างจะได้ทำการตรวจรับงานจ้างงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) โดยไม่ได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้างเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาตามข้อกำหนดในสัญญาหรือส่งมอบงานจ้างล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามสัญญา อันเป็นการละเลยต่อหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖๕ (๔) วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับทราบมาโดยตลอดว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้างล่าช้าและผู้ถูกฟ้องคดีต้องเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้างตามข้อ ๑๒๗ วรรคห้าของระเบียบดังกล่าว ประกอบกับข้อ ๑๗ ของสัญญาจ้างฉบับพิพาทด้วย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็มิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบและข้อสัญญาดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ที่ไม่ได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้างเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาตามสัญญา จึงมิใช่ขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ไม่อาจเรียก...

โยธาไทย

ไม่อาจเรียกเงินค่าปรับจากผู้รับจ้างตามสัญญาได้ และมิใช่เป็นผลโดยตรงที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถูกฟ้องคดี อันจะถือได้ว่าการละเลยต่อหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีตามนัยมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้

สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุของผู้ถูกฟ้องคดี มีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารใบรับรองผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อทำการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง นั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า หลังจากคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ โดยเห็นว่างานเรียบร้อยถูกต้องสมควรจ่ายเงินงวดสุดท้าย จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้รับจ้างแล้ว ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๔ เสนอปลัดเทศบาลตำบลวังสะพุง ความว่า การดำเนินการตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ มีปัญหาการส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดซึ่งยังไม่มีความชัดเจนเรื่องระยะเวลาและจำนวนค่าปรับ แต่เมื่อคำนวณวงเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ที่ยังไม่ได้จ่ายให้ผู้รับจ้าง จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท แล้วยังเพียงพอในการหักค่าปรับ จึงเห็นควรเบิกจ่ายเงินงวดที่ ๓ จำนวน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้รับจ้างต่อไป และผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายธนบูรณ์ เร่งสมบูรณ์สุข นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงในขณะนั้นก็ได้อนุมัติให้เบิกจ่ายตามที่ได้เสนอ โดยผู้รับจ้างได้รับเงินค่าจ้างงวดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ จึงเห็นได้ว่า แม้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ จะมิได้ดำเนินการตามหน้าที่ในการเสนอเรื่องให้นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง แจ้งค่าปรับกรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง และไม่เสนอเรื่องในการแจ้งสงวนสิทธิเรียกค่าปรับกับผู้รับจ้างในขณะที่รับมอบงานงวดสุดท้ายตามข้อ ๑๒๗ วรรคห้าของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ตาม แต่สาเหตุที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ มิได้เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้าง ก็เนื่องจากมีความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับการต่ออายุสัญญาจ้างอันมีผลถึงจำนวนค่าปรับที่ต้องหักจากผู้รับจ้างด้วย โดยต้องรอหนังสือตอบข้อหารือจากจังหวัดเลยเสียก่อน และเห็นว่าเงินค่าจ้างในงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท ซึ่งยังไม่ได้จ่ายให้

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/ผู้รับจ้าง...

โยธาไทย

ผู้รับจ้างยังเพียงพอในการหักค่าปรับจากผู้รับจ้าง อันเป็นเหตุผลที่รับฟังได้ ประกอบกับความเสียหายที่เกิดกับผู้ถูกฟ้องคดีกรณีนี้คือ การไม่ได้หักเงินค่าปรับจำนวน ๘๑๒,๗๐๐ บาท จากผู้รับจ้าง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้รับทราบมาโดยตลอดว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้างล่าช้าและผู้ถูกฟ้องคดีต้องเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็หาได้ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบและข้อสัญญาดังกล่าวแต่อย่างใดไม่ ส่วนการจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ นั้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า หลังจากคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างทั้งสองงวดเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ นายไชยอนันต์ ปราชญาวิริยะ นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง ในขณะนั้นได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๕ ให้ปลัดเทศบาลและหัวหน้ากองคลังดำเนินการเบิกจ่ายค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ให้ผู้รับจ้างทั้งหมดโดยไม่ปรับ ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะรักษาการในตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง และนายชาญชัย ราชโคตร ในฐานะรักษาการในตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลวังสะพุง ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ได้มีหนังสือทักท้วงคำสั่งที่ให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ถึงสองครั้ง รวมทั้งได้มีหนังสือหารือไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี และสำนักงานอัยการจังหวัดเลย ว่าควรเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างหรือไม่ ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ในกรณีของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ข้างต้นแล้ว แต่นายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุงในขณะนั้นก็ยังคงยืนยันให้ดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองงวดตามคำสั่งเดิม จึงเห็นได้ว่าการจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ จำนวน ๑,๕๔๘,๐๐๐ บาท โดยไม่ได้หักค่าปรับจากผู้รับจ้าง ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของนายกเทศมนตรีตำบลวังสะพุง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาภายหลังจากที่ได้มีหนังสือทักท้วงแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ยังยืนยันให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมที่ให้จ่ายเงินค่าจ้างแก่ผู้รับจ้างเต็มจำนวน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีหักค่าปรับจากการจ่ายเงินค่าจ้างทั้ง ๓ งวด จึงมิได้มีผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจเรียกเงินค่าปรับจากผู้รับจ้างได้ การกระทำเพื่อละเว้นการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวจึงมิได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถูกฟ้องคดี อันถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีตามนัยมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้เช่นกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลวังสะพุง ที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

/มิถุนายน...

โยธาไทย

มิถุนายน ๒๕๕๐ เฉพาะส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี นั้น จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ เฉพาะส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวนคนละ ๖๐,๙๕๒.๕๐ บาท และที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๑๒๑,๙๐๕ บาท โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่มีคำสั่ง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายอนุพงศ์ สุขเกษม ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ ตุลาการหัวหน้าคณะ
ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ
ในศาลปกครองสูงสุด

นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางรดาวรรณ วานิช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายกมล สกลเดชา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอภิรัฐ ปานเทพอินทร์

ศาลปกครองสูงสุด
- 3 พ.ย. 2560
ศาลปกครองสูงสุด

โยธาไทย